

altså vores helt åbne vurdering, som vi godt kan tage en drøftelse om her.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg anerkender da, at Dansk Folkepartis forringsforslag om efterlønnen er knap så bastant som de andre partiers, men min pointe var, at hvis man nu forestiller sig, at Socialdemokraterne – måske inspireret af de protester, der kommer den 17. maj, og som jo ser ud til at blive relativt omfattende – trækker sig ud af forhandlingerne eller bliver smidt ud, hvis de ikke svarer ja til nedskæringer i dagpengene, står Dansk Folkeparti alene tilbage med regeringen.

Spørgsmålet er: Vil man så opretholde sit forslag, som man kun stillede, fordi man ville være lidt mildere end Socialdemokraterne? Eller vil man sige: Jamen så vil vi heller ikke være med, så skal vi overhovedet ikke røre ved efterlønnen? Det er jo sådan ser lidt interessant, fordi man har brugt den argumentation, at det er på grund af Socialdemokraternes holdning, men hvis de ikke længere vil være med eller bliver smidt ud, hvad så? Vil man så sige til regeringen: Tag det helt af bordet, for vi har sagt til vælgerne, at der ikke skal røres ved efterlønnen? Eller vil man sammen med finansministeren flikke et eller andet sammen?

Kl. 16.50

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jamen det er da uhyggelig interessant, og det er også et godt spørgsmål at stille, men man kunne stille modsparingsproblemet: Hvad nu hvis både Socialdemokratiet og Dansk Folkeparti forlod forhandlingerne, og regeringen så inviterede SF sammen med Det Radikale Venstre?

Det kunne være meget interessant, men nu forhandler vi altså ud fra, at vi prøver at finde en løsning med den kreds af partier, der sidder omkring bordet. Så må vi i første omgang se, om det lykkes, og hvis det ikke lykkes, er det i mange henseender en ny situation, som det vist hedder herinde, og så tager vi bestik efter den på det tidspunkt. Det synes vi altså er det rigtigste.

Men jeg vil gerne understrege, at vi synes altså – og det har vi jo sagt så kraftigt, som vi kan – at når man laver om på folks muligheder for at planlægge tilbagetrækning fra arbejdsmarkedet, skal man gøre det med et rimeligt varsel, der giver folk mulighed for at agere efter de nye regler, der måtte blive gældende. Problemet er,

at alle, der ikke er fyldt 50 i dag, vil blive berørt af de ændringer, der foreslås, og som både regeringen og Socialdemokratiet og, så vidt jeg ved, også Det Radikale Venstre som udgangspunkt er enige om.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Jeg vil godt fortsætte lidt i det samme spor.

Hr. Kristian Thulesen Dahl har jo sagt meget klart, at den eneste grund til, at Dansk Folkeparti ændrede holdning til efterlønnen, var, at man var sikker på, at ellers ville der blive vedtaget noget, der var endnu værre. Men i den situation er det vel også temmelig interessant, hvis det viser sig, at der ikke er flertal for noget, der er endnu værre.

Socialdemokraterne siger, så vidt jeg har forstået, nej til halvandet af de spørgsmål, man skal svare ja til. Derfor har Dansk Folkeparti i hvert fald mulighed for at sætte efterlønnen – der vel spiller en særlig vigtig rolle for Dansk Folkeparti – i centrum, og derfor kunne jeg godt tænke mig at høre, om vi kan forvente, at hvis Socialdemokraterne ikke er med i forhandlingerne, vil Dansk Folkeparti alligevel lave en aftale med regeringen, som indebærer en forringelse af efterlønnen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg kan kun sige en gang til, at det er uhyre interessant; det synes jeg virkelig det er, og det er det for os alle sammen. Men spørgsmålet er jo, hvornår spændingen skal udløses. Der skal jo helst også være noget at skrive om i morgen og i overmorgen og dagen efter, så de ting, der vil være en del af forhandlingsspillet om velfærdsjusteringer, må man tage i den rigtige rækkefølge.

Jeg anerkender, at de partier, der ikke er med i forhandlingerne, selvfølgelig skal prøve at afæske os andre svar her i Folketingssalen; sådan må det være, det er spillets vilkår, og det anerkender jeg fuldt ud. Men jeg håber også, at man omvendt anerkender, at når vi er med i forhandlingsforløbet, kan vi også have en interesse i at dække vores kort for at nå frem til det set med vore øjne bedst mulige samlede resultat.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Ja, det minder jo om dengang, vi spurgte hr. Kristian Thulesen Dahl, hvornår fødevarerkontrol-